

اثرات تنظیم کننده های رشد بر روند تغییرات رشد میوه خرمای رقم استعمران (سایر) در اهواز

منصور جلالی^(۱)، نورالله معلمی^(۲)، سید محمد حسن مرتضوی^(۳)، عزیز تراهی^(۴)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه باگبانی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۲- دانشیار گروه باگبانی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۳- استادیار گروه باگبانی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۴- عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خرما

به منظور مطالعه اثر تنظیم کننده های رشد گیاهی بر روند تغییرات رشد میوه خرمای رقم استعمران (سایر)، آزمایشی در کلکسیون تحقیقاتی موسسه تحقیقات خرما و میوه های گرم‌سیری کشور در اهواز در سال ۱۳۸۸-۸۹ اجرا شد. این آزمایش به صورت کرت های خردشده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار انجام گردید. عوامل آزمایشی شامل ۲ زمان محلول پاشی (۳۰ و ۵۰ روز بعد از گرده افشاری) در کرت های اصلی و ۹ ترکیب هورمونی شامل: شاهد (آب مقطر)، ۱۰۰ پی بی ام آدنین بنزیل (BA)، ۱۰۰ پی بی ام اسید جیبرلیک (GA₃)، ۲۰۰ پی بی ام GA₃، ۱۰۰ پی بی ام ۵۰+GA₃، ۱۰۰ پی بی ام BA و ۲۰۰ پی بی ام ۱۰۰+GA₃ در کرت های فرعی بودند. نتایج نشان داد که صفات کمی شامل طول و قطر میوه و هسته و همچنین سفتی میوه تا اواسط مرحله رشد افزایش یافته و بعد از آن کاهش یافتد اما وزن خشک میوه، اسیدیته کل (TA) و مواد جامد محلول (TSS) تا اواخر دوره رشد سیر صعودی نشان دادند. همچنین درصد آب میوه تا اواخر دوره رشد سیر نزولی نشان داد. این آزمایش نشان داد که زمان اول هورمون پاشی (۳۰ روز بعد از گرده افشاری) و ترکیب هورمونی ۲۰۰ پی بی ام ۱۰۰+GA₃ ۱۰۰ پی بی ام BA، بهترین تاثیر را بر صفات مذکور داشته و قابل توصیه است.

کلمات کلیدی: خرما، آدنین بنزیل (BA)، اسید جیبرلیک (GA₃)، رشد میوه، هورمون پاشی

مقدمه:

در ایران خرما دومین محصول مهم در میان بیش از ۲۵ محصول باگبانی بحساب می‌آید. بر اساس آخرین آمارهای گزارش شده در سال ۲۰۰۸ ایران پس از مصر بعنوان دومین تولید کننده خرمای جهان بشمار می‌رود(حاجیان، ۱۳۸۶). تمام فعالیت‌های فیزیولوژیکی یک گیاه از جمله رشد و نمو میوه توسط تنظیم کننده‌های رشد از جمله جیبرلین‌ها^۱ و سایتوکنین‌ها^۲ کنترل می‌شود. (فهیمی، ۱۳۷۶). با توجه به اینکه سطح زیر کشت استعمران حدود ۸۰٪ کل نخلستانهای خوزستان را در بر می‌گیرد و میزان تولید هر نخل این رقم به طور میانگین ۱۵ کیلوگرم ذکر گردیده است(تراهی، ۱۳۷۷). افزایش عملکرد جز با پژوهش‌های مستمر میسر نخواهد شد از این رو در این پژوهش با توجه به نقش دو تنظیم کننده رشد جیبرلین و سایتوکنین در تشکیل و رشد میوه‌ها از طریق افزایش تعداد سلول‌ها و بزرگ شدن اندازه آنها، اثر جیبرلیک اسید(GA₃) و بنزیل آدنین (BA) بر روند تغییرات رشد میوه خرمای رقم استعمران بررسی گردید.

مواد و روش‌ها:

این آزمایش در کلکسیون تحقیقاتی موسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرم‌سیری کشور در اهواز در سال ۱۳۸۸-۸۹ اجرا شد. این آزمایش به صورت کرت های خردشده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار انجام گردید. عوامل آزمایشی شامل ۲ زمان محلول پاشی (۳۰ و ۵۰ روز بعد از گرده افشاری) در کرت های اصلی و ۹ ترکیب هورمونی

¹ Gibberellic Acid (GA₃)

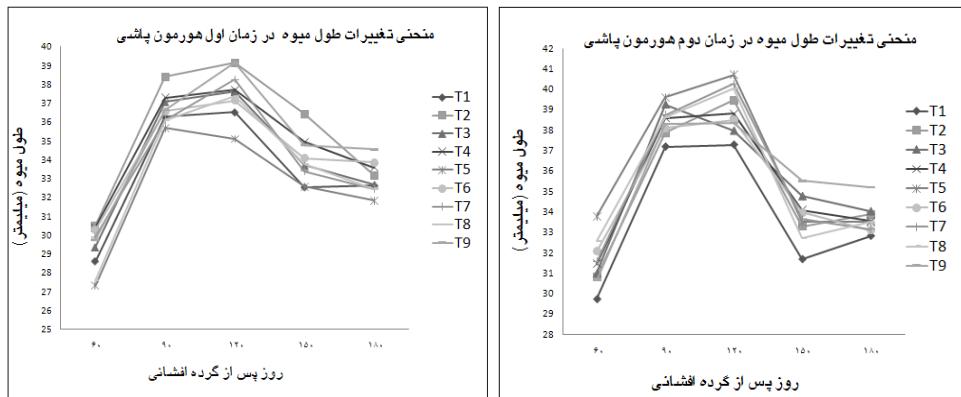
² Benzyl Adenine (BA)

شامل: شاهد(آب مقطر)، ۵۰ پیپیام آدنین بنزیل (BA)، ۱۰۰ پیپیام اسید جیبرلیک (GA₃)، ۲۰۰ پیپیام GA₃، ۱۰۰ پیپیام ۵۰+GA₃ پیپیام BA، ۱۰۰ پیپیام ۱۰۰+GA₃ پیپیام BA، ۲۰۰ پیپیام ۵۰+GA₃ پیپیام BA و ۲۰۰ پیپیام ۱۰۰+GA₃ پیپیام BA) در کرت های فرعی بودند. صفات اندازه گیری شده در این آزمایش شامل:

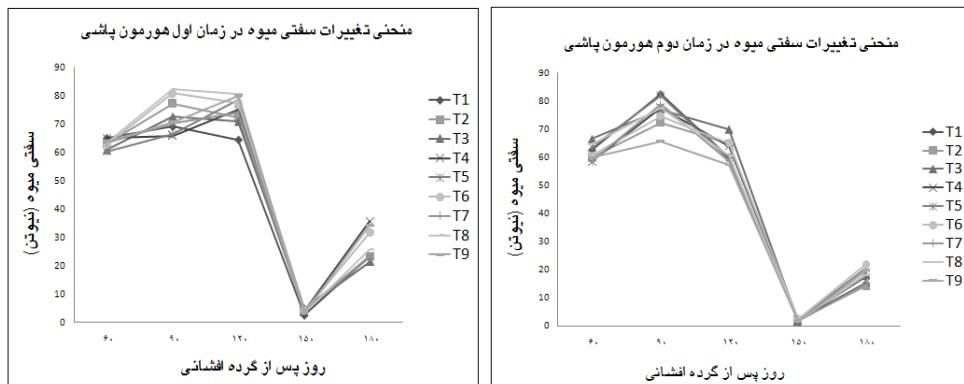
طول و قطرمیوه و هسته، نسبت طول به قطرمیوه و هسته (L/D) وزن تر میوه، وزن هسته، سفتی بافت میوه، درصد آب میوه، وزن خشک میوه، درصد مواد جامد محلول (TSS) و اسیدیته کل قابل تیتر (TA).

نتایج و بحث:

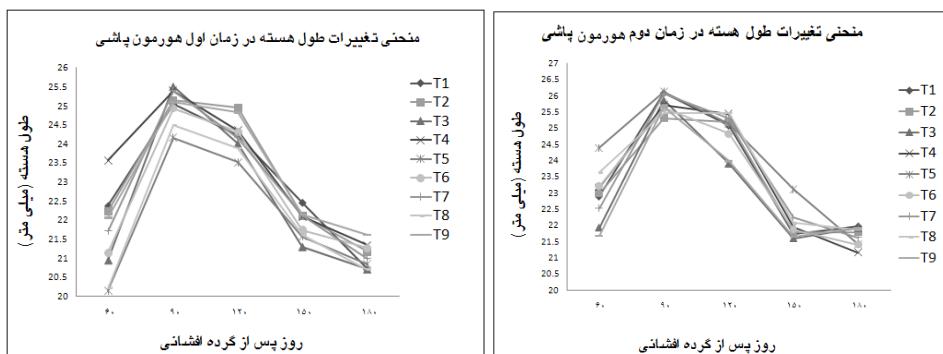
طول میوه: بر اساس نمودار طول میوه تغییرات این صفت در طول دروه رشد ناشی از اثر هورمون نشان داد که طول میوه بعد از گرده افشاری به روند افزایشی خود ادامه می دهد و از ۱۲۰ روز پس از گرده افشاری تا مرحله برداشت روندی کاهشی داشت. نتایج نشان داد که تیمار T9 در طول دوره رشد بیشترین و T5 کمترین مقادیر طول میوه را دارا بود و این امر تاثیر هورمون بنزیل آدنین بعنوان یک سایتوکین که سبب افزایش و تقسیم سلولی و جیبرلیک اسید سبب تقسیم و طویل شدن سلولی می گردد که این نتایج با نتایج تقدیمی (۱۳۸۷) و حسامی و عبدالی (۲۰۱۰) مشابه داشت.

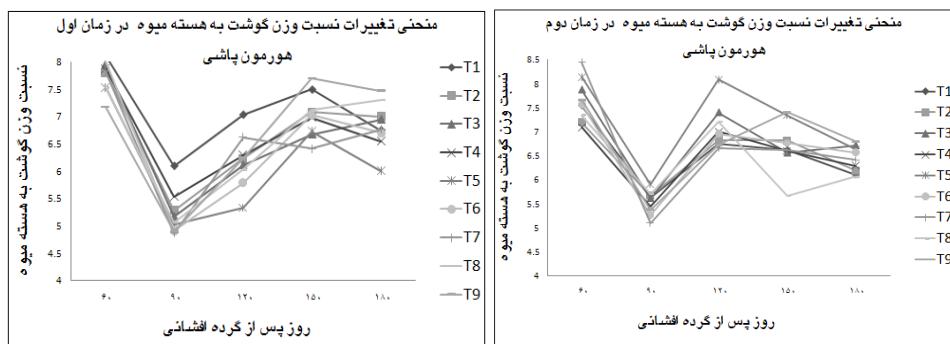
سفتی میوه: بر اساس نمودار سفتی بافت میوه تغییرات این صفت در طول دروه رشد ناشی از اثر هورمون نشان داد که سفتی بافت میوه بعد از گرده افشاری به روند افزایشی خود ادامه می دهد و از ۱۲۰ روز پس از گرده افشاری تا ۱۵۰ روز پس از گرده افشاری به شدت کاهش و پس از آن تا مرحله برداشت دوباره روندی صعودی پیدا نمود. در زمان اول و نمونه برداری نهایی T9 و T4 بیشترین اثر و T5 کمترین اثر و در زمان دوم و در آخرین مرحله نیز T6 و T9 دارای بالاترین و T2 کمترین افزایش نسبت به بقیه ترکیب های هورمونی داشت. از آنجاییکه هورمون سیتوکین و جیبرلین باعث تأخیر در پیری و دیررس شدن محصول می گردند، این امر سبب افزایش سفتی میوه گردیده است. این نتایج با یافته های سلیمان (۲۰۰۵) مطابقت داشت.

طول هسته: بر اساس نمودار طول هسته تغییرات این صفت در طول دروه رشد ناشی از اثر هورمون نشان داد که طول هسته بعد از گرده افسانی به روند افزایشی خود تا ۹۰ روز پس از گرده افسانی ادامه می‌دهد و پس از آن سیر نزولی داشت. در زمان اول و نمونه برداری نهایی T9 بیشترین اثر و در زمان دوم و در آخرین مرحله نیز T9 دارای بالاترین و T4 کمترین افزایش نسبت به بقیه ترکیب‌های هورمونی داشت. این نتایج شبیه نتایج حسامی و عبدالی (۲۰۱۰) بود.

نسبت گوشت به هسته میوه: طبق نمودار نسبت گوشت به هسته میوه تغییرات این صفت در طول دروه رشد ناشی از اثر هورمون نشان داد که نسبت گوشت به هسته میوه بعد از گرده افسانی به روند کاهشی خود تا ۹۰ روز پس از گرده افسانی ادامه می‌دهد و پس از آن سیر صعودی داشت. در زمان اول و نمونه برداری نهایی T9 بیشترین اثر و T5 کمترین اثر و در زمان دوم و در آخرین مرحله نیز T9 دارای بالاترین و T8 کمترین افزایش نسبت به بقیه ترکیب‌های هورمونی داشت. این امر تاثیر هورمون بنزیل‌آدنین یک سایتوکینیک که سبب افزایش و تقسیم سلولی و جیبرلیک اسید سبب تقسیم و طویل شدن سلولی می‌گردد و این اثرات می‌تواند سبب افزایش این نسبت شود که این نتایج با نتایج نقی پور(۱۳۸۷) و حسامی و عبدالی(۲۰۱۰) مطابقت داشته است.

منابع:

۱. تقی پور، س. ۱۳۸۷. تاثیر منابع گرده و تنظیم کننده‌های رشد بر عملکرد و کیفیت میوه درختان خرما حاصل از کشت بافت رقم برحی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه بوعلی سینا همدان. ۱۱۷ صفحه.
۲. حاجیان، س. وا. محمدزاده. ۱۳۸۶. سیمای خرمای خوزستان. انتشارات کردگار اهواز. ۱۱۲ صفحه.
۳. فهیمی، ح. ۱۳۷۶. تنظیم کننده‌های رشد گیاهی. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۷۲ صفحه.

4-Soliman, S.S. 2005. Effect of GA₃ on yield and fruit characteristics of Sakkoty date palm under Aswan conditions. Crops thech., national res. Egypt.

5-Hesami, A., and Abdi, G. 2010. Effect of some plant Growth Regulators on Physiochemical Characteristics of Date palm (*Phoenix dactylifera* L. cv. Kabkab) Fruit. American-Eurasian J.Agric. &Environ. Sci., 7(3):277-282, 2010.

Abstract

In order to study the effects of plant growth regulators (PGRs) on growth period of date fruit cv. Estaamaran, an experiment was conducted in the palm collection of date palm tropical fruits research institute of Iran in Ahwaz in 2010. The experiment plan was split plot in block completely randomized design with four replications. Experimental factors were 2 time of hormone spraying (30 and 50 days after pollination) in main plots and 9 hormonal mixture (control (distilled water), 50 ppm BA, 100 ppm BA, 100 ppm GA₃, 200 ppm GA₃, 50 ppm BA+ 100 ppm GA₃, 100 ppm BA+ 100 ppm GA₃, 50 ppm BA+ 200 ppm GA₃, 100 ppm BA+ 200 ppm GA₃) in sub plots. The results showed that fruit and seed length, diameter and fruit firmness increased until the middle of the fruit growth period and then decreased but fruit dry weight, total acidity (TA) and total soluble solids (TSS) was increased until the end of growth period. Also fruits water content was decreased until the end of growth period. The result showed that the first time of spraying(30 day after pollination) and hormonal mixture 100 ppm BA+ 200 ppm GA₃ had the best affect on traits and could be recommended.

Keyword: Benzyl Adenine (BA), Gibberellic Acid (GA₃), fruit growth, hormone spraying